

gligimus: quanto illuc cruciatu vin
ter flamma ofumet? **V**enam ma
gis nūc daret quis capite meo aq̃s.
et oculis meis fontem lacrimarum:
forte enim non reperiret ignis exu
rens. quod interim fluēs lacrimas
diluisset. **T**am vero post ignem illū
putas residuum aliquid inuenietur
in nobis? **A**ut tantum erit ut audis
amus illud vultui maiestatis offer
re: aut eius sic a stare conspectui?
Quis ille puto: erit que ve ofusio:
post tanta beneficia tam tepidos.
tam imperfectos. tam vacuos ap
parere ante faciem dei nostri? **F**u
giebat adam ut absconderetur ab
eo: post vnius utiq; pomi vetici gu
stum: quid ab nos post tanta flagi
cia post tāta facinora presumem?
Quando ab hac confusione purga
bitur oculus cordis. cui nunc operā
dare negligim? ut irreuerberata acie
veri illius solis radios valeat intue
ri? **S**icut fluit cera a facie ignis:
sic peribunt peccatores a facie dei.
Ingrediatur itaq; putredo in offi
cio meis. et subter me scateat: ut re
quiescat in die tribulationis huius
septime et in ea non tangat me ma
lum hoc triplex: horrois doloris et
putoris. **F**elix siquidem anima. que
fidei alit̃ inimicis suis loquitur in
porta. **Q**uid hic astas cruenta be
stia? **N**ihil in me funeste reperies.
Felicioz cuius opus nō arserit: quē
superedificasse aurum argenteum.
lapides preciosos examen illud in
ueniet. **F**eliciſſimus qui sine vlla nu
be confuſionis reuelata penitus fa
cie gloriā domini ſpeculādo in eā
dem imaginem trāſformabitur. et
ſimilis erit ille videns eum ſicuti eſt:
utiq; ſuper omnia deus benedictus
et laudabilis et glorioſus in ſecula

ſeculorum amen.

De diligendo deum.

Nolite diligere mundū ne
q; ea que in mundo ſunt.
Omnia enim que ſunt in
mundo ſunt concupiſcētia carnis
et concupiſcētia oculorum et am
bicio ſpiritus: que nō ſūt ex patre.
Quid ergo? **S**unt aliqua ex patre:
quib; nobis iſta recōpenſent? **S**unt
utiq; omnino dulciora hijs et amabi
liora: ſed hæc non credūtur ſeruis:
multo minus inimicis. **N**uſquis ve
ro amicus voluerit eſſe hui; mūdi:
inimicus dei conſtituetur. **A**micis
creditur conſilium quib; dicitur: q̃a
om̃ia quecūq; audiui a patre meo
nota feci vob;. **E**xponit beatus gre
gorius: q̃a amor ipla noticiā. **E**ſt er
go ēplex amor: q̃ tria illa excludat
que non ſunt ex patre. **E**t propter
rea credo ter interrogatur petr?:
amas me amas me amas me? **S**ed
et forte hæc ſunt quib; in lege pre
cipitur. diliges dominum deum tuū
ex toto corde tuo. ex tota aia tua.
et ex tota virtute tua: id ē. diliges
dulciſ ſive affectuoſe: diliges pru
denter: diliges fortiter. **S**iquidem
amor cordis ſimile quoddāz habet
carnalis amoris: nā affectōes ap̃e
cordis eſſe dicunt. **A**nima vero ali
quāto iā ſuperius ſonat: vnde et me
rito dicē ſedes ſapiētie: ut merito
videat illi attribuentib; prudenter
diligere deū. **S**ane ad affectuoſū il
lum quem dicimus amorem pluri
mum valet incarnatōis xp̃i cogita
tio: ſed et totius diſpenſatōis quam
geſſit in carne et maxie paſſionis.
Videns enī deus homines omnino car
nales effectos. tantā eis dulcedinē

G s ij

exhibuit in carne: ut durissimi cor-
dis sit quisquis eū toto affectu non
diligat. **V**olēs siquidem nobilē cre-
aturā hominē recuperare: si inq̃t inui-
tum coegero afinū habeo nō homi-
nē: qm̃ quidem non libens veniet nec
spontaneus ut possit dicere: volun-
tarie sacrificabo tibi. **N**ūq̃d afinis
dabo regnū meū? **N**ūquid de bubo
cura est deos? **U**t ergo habēā volun-
tariū terrebo eū: si forte ouertat et
viuat. **E**t contaminatus est acerbis
ora q̃ excogitari possunt: tenebras
eternas: vermes immortales: ignes
inextinguibilē. **C**ū autē nec sic homo
reuocaretur ait. **N**on solum tumidus
sed etiā cupidus est: promittam ei
q̃d potissimū delectabile videat. **D**e
siderant hoies aurū et argentum et
similia: et super hec om̃iavitā deside-
rant. **M**anifestum est hoc: et valde
manifestū. **S**i inquit tantope deside-
rant miserā hanc laboriosam vitā
et momentaneā: quantū diligēt vi-
tam quietā: eternā: beatā? **P**romis-
sit itaq̃ vitā eternā: p̃misit q̃d nec
oculus vidit: nec auris audiuit nec
in cor hominis ascēdit. **V**idens autē
q̃d nihil p̃ficeret: vnum inquit res-
stat adhuc. **I**n est homini non solū
timor: et cupiditas s̃ et amor: nec q̃c-
q̃ in eo vehementius ad trahendū.
Venit igit̃ in carne: et tam amabilē
se exhibuit: ut illam nobis impende-
ret caritatē: qua maiores nemo h̃z:
ut aīam suā daret pro nobis. **N**uīl
quis sane nec ob hoc quidem ouerti
voluerit: nōne merito audiet: quid
debui facere tibi: et non feci? **E**t vere
in nullo sic comēdat deus caritatem
suā: quomō in misterio incarnatōis
eius et p̃passionis: in nullo sic reuela-
tur eius pietas: in nullo sic apparet
benignitas quō in hūanitate: apo-

stolo teste qui ait. **A**pparuit beni-
gnitas et humanitas saluatoris no-
stri dei. **N**ā potētia quidem occulta
tata est: quoniam in infirmitate ve-
nit. **U**nde abacuc: abscondita est in-
quit fortitudo eius: laud bubū qm̃
in cruce: cuius cornua in manib⁹ ei⁹
Sapientia q̃z abscondita est: et incur-
uata. **P**lacuit enī ei per stulticiam
verbi saluos facere credentes. **N**ō
ne quodāmodo stultū se fecerat: q̃
tradidit in mortē animā suā et tulit
peccata multorū: et que non rapuit
tunc exsoluebat. **N**ōne ebrīus erat
vino caritatis: et immemor sui cōtra
petri consiliū dicentis: propici⁹ esto
tibi. **I**taq̃ abscondita est fortitudo:
maximeq̃ velata est incarnata sa-
pientia: s̃ benignitas nō potuit am-
plius declarari: nec abundanti⁹ ex-
primi: nō euidentius commendari.
Porro id quidem ad effectuosū cor-
dis amorem diximus p̃tinere. **N**am
et videre est hoies sic affectos erga
hōmōi: ut vix sine lacrimis audiant
vel recordent̃. **D**ic igit̃ amor: q̃t oculus
p̃sententiā carnis est. **Q**uid enī dul-
ce sit ei in carne: cui tanta dulcedo ē
in xp̃i passione? **V**erū hec dulcedo
falli potest si desit prudentia: et iam
difficile cauēri poterit in melle ve-
nenū. **N**ecessē est igit̃ atesse prudē-
tiam: qua diligenter interiora mi-
steria inuestigare possimus: ut pa-
rati simus omnipotenti reddere ra-
tōnem. **D**ic amor prudens excludit
curiositatez. **S**i quidem animus hīs
intentus tpaliū non poterit esse cur-
riōsus: dicēs cū p̃ph̃a. **N**ūm dilexi le-
gē tuā: tota die meditatio mea est.
Tercium est ut fortiter quisq̃ dilis-
gat: quaten⁹ sicut falli nō potest:
ita nec cogi possit: paratus omnia
pati ap̃t iusticiā. **N**uis autē nesciat

eū qui rex celi sit terrena regna et
 honores nō ambire: sed magis abi-
 dere. Porro beati qui psecutōez pa-
 tiuntur ppter iusticiā: qm̄ ipsoz ē re-
 gnum celoz. Itaq; de hīs tribus
 nunc petrus interrogat: qā prius
 inuentus fuerat minus hīs. Audi-
 ens enim pmo de passione dñi. Ferre
 non potuit. tanq; dulciter diligēs:
 sed absit inquit a te: utpote insipiē-
 ter amans. Vnde et audire meruit.
 Vate rettro sathana: qm̄ non sa-
 pis ea que dei sūt. Simile aliquid in
 apostolis erat quib; dicebat: si dili-
 geretis me gauderetis utiq; qā va-
 do ad patrē: imo vero qā diligūt do-
 lent. Et diligunt et non diligūt: dili-
 gunt dulciter: sed non sapient. No-
 tē vero ipsa q̄ tradendus erat do-
 minus et dulciter et prudenter dili-
 gebat petrus cum diceret: tecū pa-
 ratus sum et in carcerē et in mortē
 ire: sed non diligebat fortiter: qm̄
 qui cecidit stabili nō erat ille ḡdu.
 Nondū venerat virtus ex alto: qua
 accepta non negavit sed libera vo-
 catus: vos inq̄t iudicate utrū deo
 magis obedire oporteat an hominī
 b;. An non agrue de dilectōe req̄-
 ritur: qui pascēdo p̄ponit gregi. Il-
 le enī preesse debet alijs: q̄ vmo ca-
 ritatis debriatus estuat: immemor
 sui: ut non querat que sua sūt s; ma-
 gis que ihesu xpi. Et nota qā req̄-
 situs petrus an diligat plus hīs. tā-
 tum respōdit se diligere: nō audēs
 affirmare qd̄ prius se dixisse temē
 osundebat: et fortasse ppter ea con-
 tristatus est. Dixerat enī prius. Et
 si omēs scandalisati fuerint in te: s;
 non ego.

De ligno feno et stipula.

Nusq; est securitas frēs: ne-
 q; in celo neq; in paradiſo:
 multominus in munto. In
 celo enim cecidit angelus sub pre-
 sentia diuinitatis: adā in paradiſo
 de loco voluptatis: iudas in munto
 de scola saluatoris. Nec idcirco di-
 xerim ne quis sibi de loco isto blan-
 diatur. qā dicitur locus iste sanctus
 est: qā non locus homines: s; hoies
 locū sanctificant. Sūt enī etiā inter
 nos tria genera hominū: ipsaq; sa-
 tis incongrua torbimur hominī qui
 hāc viā ingressus est. Sūt enī q̄ bñ
 inceperūt: s; statim defecerunt. Et
 sūt q̄ nunq; inceperūt: s; in sua mol-
 licie pmanerūt et pmanēt. Et sūt qui
 raptanē spū leuitatis: tardī ad au-
 diendū veloces ad loquendū. para-
 tissimi cursim enumerare qd̄ faciūt:
 si qd̄ faciūt tamē. Nūquid vel istos
 repellat deus? Nō si in fūdamēto p-
 māserit: s; salui erūt: sic tñ q̄ p ignē
 per quē ignēs. Dicit aplūs. Fūda-
 mentū aliud nemo p̄t ponē pter id
 qd̄ positū est: qd̄ est xps ihs. Si q̄s
 edificauerit sup fūdamētum ihs. li-
 gnū. fenū. stipulā. detrimētū pati-
 etur. Ipse autē saluus erit: sic tamē
 q̄ p ignē. Fūdamētū xps est. lignū
 fragile est: fenū molle: stipula leuis
 Lignū sūt. q̄ fortis inceperunt: fra-
 cti nō renodant. Fenū sūt. q̄ fugiē-
 da mollicie tepfacti: nec fūmitate
 digitivt s; labores arduos attigē
 voluerūt. Stipula sunt. q̄ leuitatis
 motib; exsufflati. nūq; i eodē statu
 pmanēt. Et timendū q̄tez ē de istis
 s; nō desperandū: q; si in fūdamēto
 xpm habuerint. ihs est in hac vita vi-
 tā finierint. salui erūt. sic tñ q̄si per
 ignē. Ignis tria h;: fumū. lucē. ar-
 dorē. Fumus excitat lacrimas: lux
 victima illuminat: arbor adurit. Ita